

РЕШЕНИЕ

№ 2071

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1059** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 4037/31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 334353/22.11.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Р. К. Р. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ел. „З. Княжевски“ № 73, ет. 1, ап. 1 чрез адв. Г., срещу решение без номер от 14.11.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101 състав, по НАХД № 13144/2022 г. по описа на съда, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 6187274/15.01.2021 г., издаден от СДВР, с който на лицето е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение на СРС е немотивирано и постановено, без да са събрани необходимите доказателства за безспорно установяване на обстоятелствата, относими към констатираното нарушение. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В касационното производство Р. К. Р. е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован, не се

представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 15.01.2021 г. в 13.39 часа по Околовръстен път на [населено място] до бензиностанция „Ш.-К.“, с посока на движение от [улица] към бул. „Ц. шосе Р. К. Р. управлявал „Шкода“, модел „О.“ с рег. [рег.номер на МПС], със скорост от 65 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км./ч., въведено с пътен знак В-26 за извън населено място. Скоростта на МПС била измерена с техническо средство - преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARHCAMS1.

Бил издаден Електронен фиш серия К № 6187274/15.01.2021 г.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, от ЗДвП, като установеното нарушение е безспорно доказано.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че решението на СРС е необосновано.

От съдържанието на процесния електронен фиш се установява, че е било налице въведено ограничение на скоростта с пътен знак В 26 извън населено място от 50 км/ч. За да бъде направена преценка дали законосъобразно е констатирано посоченото в издадени електронен фиш нарушение, следва да бъдат изискани доказателства за разположението на знаците в пътния участък, в който е установено нарушението – схема на пътния участък с поставените в него пътни знаци и тяхното местоположение към момента на установеното нарушение – 15.01.2021 г.

В делото на СРС не се съдържат такива доказателства, поради което не става ясно на какво основание съдът е направил преценка относно законосъобразността на издадения електронен фиш.

Касационният състав приема, че решението на СРС, е постановено, без да е изяснена фактическата обстановка и в нарушение на принципа по чл.13 от НПК, което е довело до съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Правните изводи, формирани по съществото на спора, не са обосновани от събраните по делото доказателства. Въззивния съд е бил длъжен да установи по силата на служебното начало съществените за спора обстоятелства, чрез събиране на необходимите и допустими доказателства. Неизпълнението на тези задължения, произтичащи от разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 от НПК, съставлява съществено процесуално нарушение. По този начин е допуснато и нарушение на чл. 14, ал. 1 от НПК, тъй като съдът е постановил решение, което не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

В процеса, развиващ се по правилата на чл. 59-чл. 63 от ЗАНН, вр. чл. 313 - чл. 340 от НПК, съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да обсъди има ли извършено нарушение с посочената правна

квалификация. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Констатираното нарушение е от категорията на съществените и не може да бъде saniрано от касационната инстанция.

Член 220 от АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в настоящото производство на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2 във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение без номер от 14.11.2023 г. СРС, НО, 101 състав, по НАХД № 13144/2022 г. по описа на съда.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.